

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 15. S. Hildegardis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

catus est, cui post annos sex Arnaldus Sæcul. XII.
itidem ex Ordine Cartusiensi suspectus. A. C. 1178.

§. XV.

S. Hildegardis extrema.

Sanctum Anthelmum ad Cœlestia translatum secuta est post trimestre S. Hildegardis, Abbatissa in monte S. Ruperti prope Moguntiam, cuius Revelationes *vit. ap. Sur. Eugenius III.* Papa ante annos triginta 17. Sept. approubaverat. Ipsa hanc scriptionem prosecuta est, operam commodante quodam viro fidelis, qui eam mentis suæ conceptus latine exponere docebat, secundum Grammaticæ regulas; quippe eas simpliciter ignorabat. Revelationes ejus in tres libros collectæ sunt; plerumque in earum exordio aliqua imago rei sensibilis ponitur, quam sibi conspicuam factam fuisse dicit, ejusque sensus mysticos explicat. Tum exinde Doctrinam morum eruit puram & solidam, stilo legentis animum excitante & tropico; ævi sui vitia damnat, valideque ad pœnitentiam impellit. Multas quoque scripsit Epistolas, ut illis, qui eam consulebant, responsa daret, quas inter occurrit aliquia, ceteris prolixior, ad Clericos Colonienses directa, immixtis vaticiniis. Nam Prophetiæ dono prædita crebatur, memoratque Richerius, Monachus Senonensis in Lotharingia, qui exinde

D 5 de

Sæcul. XII. de post spatium annorum ferme triginta
 A.C. 1178. scripsit, Hildegardem Ordinem Prædicatorum & Fratrum Minorum in spiritu
 prænunciasse ; *De his enim diserte loquitur Hildegardis*, ait Richerius, cum
Chro. Senon. lib. IV. c. 15. *to. 3. Spicil. dicit, superventuros esse Fratres, spectabili tonsura, vestitu Religioso sed singularis formæ, quos populus in exordio tanquam donum Dei recepturus esset, qui nullam rem propriam sibi haberent, sed ex sola eleemosyna viverent, nihilque quo sequente die vescerentur, servarent, qui comitante extrema paupertate urbes & oppida peragrarent prædicantes, Deo & hominibus cari.* Sed post breve tempus futurum, ut a primæva Instituti sui ratione discedentes vilipenderentur. Adjicitque Richerius : *Eventus vaticinii veritatem confirmavit* (*) .

S. Hil-

(*) Sed hic fides est penes solum Richerium, cuius auctoritas, ceteris Scriptoribus tacentibus, vix alicuius ponderis est; quia non Epistola & locus, in quo Sancta Hildegardis hæc dixerit, sed tantum verba Richerii clare indicantur, qui post spatium annorum circiter triginta ab obitu S. Virginis scripsit, ideoque cum ea anno millesimo centesimo septuagesimo octavo decesserit, & S. Franciscus anno millesimo ducentesimo nono, Sanctus vero Dominicus anno millesimo ducentesimo decimo sexto

Disci-

S. Hildegardis miraculis quoque in Sæcul. XII.
 claruit; quippe innumera patravit, at A. C. 1178.
 que auctor vitæ ex tot aliis speciatim lib. 3.
 viginti commemorat. Obiit die Domi-
 nica, decima septima Septembris, anno
 millesimo centesimo septuagesimo octa-
 vo, octoginta annos nata. Vitam ejus
 scripsit Theodoricus Abbas Benedictinus,
 annis circiter, postquam mortua fuerat,
 triginta, ex cuiusdam nomine Godefri-
 di commentariis, quibus Revelationes
 & miracula addidit. S. Hildegardis me- Mart. Rom.
 moriam Ecclesia in die obitus celebrat. 17. Sept.

Præf.

c. 27.

§. XVI.

Alexander III. Romam redit.

Interea cum universus Romanæ Ecclesiæ *Aet. Alex.*
Clerus ac populus Fridericum Impe- ad. Baron.
ratorem ad Alexandri Papæ pedes pro- an. 1178 n. l.
stratum vidissent, & Schismatis malum
esse extinctum, communi consilio omnes
jurarunt, se eum ad S. Petri Sedem re-
vocaturos, ut tandem tot malorum, ab-
sente

Discipulos habuisse in Fleurii Historia legantur,
 Richerius sine spiritu propheticō Fratres Ordini-
 sis Prædicatorum & Minores in terra ambulan-
 tes oculis suis conspicere potuit. Ceterum u-
 triusque Ordinis Sacri, a tempore Institutionis
 suæ usque in hanc diem de Re Catholica o-
 ptime meriti, maxima apud Fideles venera-
 tio est.